

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-2299/2024-51

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Goranu Felji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Ružice Bušić, OIB: 15586515985, iz Vinkovaca, Grobljanska 23, zastupane po punomoćniku Slavenu Karabanu, odvjetniku u Vinkovcima, protiv tuženika PORSCHE MOBILITI d.o.o., OIB: 36514183925, iz Zagreba, Velimira Škorpika 21, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Buliću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Stefanović, Krvavica, Bulić i Pletikosa d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 03. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice odvjetnika Velimira Banića u zamjenu za odvjetnika Slavena Karabana i punomoćnika tuženika odvjetnika Nikole Božića u zamjenu za odvjetnika Tomislava Bulića, dana 30. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba Ugovora o kreditu broj: 03082 u dijelu u kojem se navodi da je kamatna stopa promjenjiva u skladu s Odlukom banke o kamatnim stopama, koji Ugovor je zaključen između tužitelja kao korisnika kredita u visini novčanog iznosa od 15.035,41 CHF u protuvrijednosti u Kn po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita i tuženika kao banke te stoga isti članak ne proizvodi nikakvi pravni učinak za ugovorne stranke.

II. Utvrđuje se ništetnom odredba predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu kojim se određuje otplata kredita u jednakim mjesečnim anuitetima u CHF, a podmiruje u kunama obračunatim po srednjem tečaju kreditora tijekom trajanja otplate po predmetnom Ugovoru o kreditu koji je zaključen između tužitelja i tuženika.

III. Nalaže se tuženiku PORSCHE MOBILITI d.o.o., OIB: 36514183925, isplatiti tužiteljici Ružici Bušić, OIB: 15586515985, s osnova povrata preplaćenog iznosa otplate kredita temeljem povećanja tečaja CHF u odnosu na HRK iznos od 2.388,43 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na iznose od:

- 4,02 eura počev od 16. siječnja 2009.,
- 4,66 eura počev od 16. veljače 2009.,
- 0,18 eura počev od 16. ožujka 2009.,
- 0,95 eura počev od 16. travnja 2009.,

- 1,13 eura počev od 16. svibnja 2009.,
- 2,19 eura počev od 16. siječnja 2010.,
- 4,24 eura počev od 16. veljače 2010.,
- 3,33 eura počev od 16. ožujka 2010.,
- 6,32 eura počev od 16. travnja 2010.,
- 8,86 eura počev od 16. svibnja 2010.,
- 11,11 eura počev od 16. lipnja 2010.,
- 15,87 eura počev od 16. srpnja 2010.,
- 10,72 eura počev od 16. kolovoza 2010.,
- 22,93 eura počev od 16. rujna 2010.,
- 19,51 eura počev od 16. listopada 2010.,
- 21,02 eura počev od 16. studenoga 2010.,
- 25,63 eura počev od 16. prosinca 2010.,
- 28,59 eura počev od 16. siječnja 2011.,
- 24,53 eura počev od 16. veljače 2011.,
- 27,69 eura počev od 16. ožujka 2011.,
- 26,44 eura počev od 16. travnja 2011.,
- 30,72 eura počev od 16. svibnja 2011.,
- 39,76 eura počev od 16. lipnja 2011.,
- 44,81 eura počev od 16. srpnja 2011.,
- 61,74 eura počev od 16. kolovoza 2011.,
- 42,47 eura počev od 16. rujna 2011.,
- 38,09 eura počev od 16. listopada 2011.,
- 37,62 eura počev od 16. studenoga 2011.,
- 41,75 eura počev od 16. prosinca 2011.,
- 43,25 eura počev od 16. siječnja 2012.,
- 44,53 eura počev od 16. veljače 2012.,
- 43,73 eura počev od 16. ožujka 2012.,
- 42,69 eura počev od 16. travnja 2012.,
- 43,61 eura počev od 16. svibnja 2012.,
- 44,87 eura počev od 16. lipnja 2012.,
- 43,19 eura počev od 16. srpnja 2012.,
- 43,63 eura počev od 16. kolovoza 2012.,
- 39,01 eura počev od 16. rujna 2012.,
- 42,55 eura počev od 16. listopada 2012.,
- 43,93 eura počev od 16. studenoga 2012.,
- 42,59 eura počev od 16. prosinca 2012.,
- 41,16 eura počev od 16. siječnja 2013.,
- 1.222,81 eura počev od 15. veljače 2013.,

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana dospijeca svakog pojedinog potraživanja do dana 31. srpnja 2015., a za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri

postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku PORSCHE MOBILITI d.o.o., OIB: 36514183925, naknaditi tužiteljici Ružici Bušić, OIB: 15586515985, trošak parničnog postupka u iznosu od 1.800,00 eura sa zateznom kamatom tekućom od 30. rujna 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 17. lipnja 2019. navodi da je s tuženikom sklopila Ugovor o kreditu broj: 03082 s valutnom klauzulom u CHF na iznos od 15.035,41 CHF u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita s promjenjivom kamatnom stopom. Ističe da je za trajanja otplate kredita redovna kamatna stopa jednostranom odlukom tuženika mijenjana na štetu tužiteljice. Nadalje ističe da je tuženik koristio nepoštenu ugovornu odredbu na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nije kao trgovac tužiteljicu kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti. Stoga tužiteljica predlaže utvrditi ništetnom odredbu Ugovora o kreditu broj: 03082 u dijelu u kojem se navodi da je kamatna stopa promjenjiva u skladu s Odlukom banke o kamatnim stopama, koji Ugovor je zaključen između tužitelja kao korisnika kredita u visini novčanog iznosa od 15.035,41 CHF u protuvrijednosti u Kn po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja kredita i tuženika kao banke te stoga isti članak ne proizvodi nikakvi pravni učinak za ugovorne stranke te utvrditi ništetnom odredbu predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu kojim se određuje otplata kredita u jednakim mjesečnim anuitetima u CHF, a podmiruje u kunama obračunatim po srednjem tečaju kreditora tijekom trajanja otplate po predmetnom Ugovoru o kreditu koji je zaključen između tužitelja i tuženika, te predlaže naložiti tuženiku isplatiti tužiteljici, s osnova povrata preplaćenog iznosa otplate kredita temeljem povećanja tečaja CHF u odnosu na HRK, iznos od 2.388,43 eura sa zateznim kamatama koje na mjesečne iznose preplaćenih iznosa teku od dana uplata pojedinih anuiteta do isplate, sve to uz naknadu parničnog troška tužiteljici sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude do isplate, a kako je to specificirano tužbom i podneskom tužiteljice od 27. lipnja 2025..

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnov i visinu zahtjeva. Smatra da nisu ispunjeni kriteriji za raspravljanje o nepoštenosti ugovornih odredbi s obzirom da su iste jasne, lako razumljive i uočljive. Ističe da je ugovaranje valutne klauzule u CHF u cijelosti u skladu sa Zakonom o obveznim odnosima te u trenutku sklapanja ugovora

tuženik nije imao niti je mogao imati saznanja o kretanju tečaja. Ističe prigovor zastare i predlaže tužbeni zahtjev u cijelosti odbiti. Slijedom navedenog tuženik predlaže tužbeni zahtjev odbiti uz naknadu troška.

3. Tijekom postupka, sud je izvršio uvid u svu spisu priloženu dokumentaciju: presliku Ugovora o kreditu broj 03082 od 20. listopada 2008. (list 77-81), presliku Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretnini (list 82-84), presliku plana otplate uz Ugovor o kreditu broj 03082 (list 85-86), presliku izvotka iz sudskog registra (list 88-91), presliku Izjave Maria Perkovića od 28. rujna 2023. (list 137-139), presliku dopisa tuženika od 15. studenog 2018. (list 144), presliku analitičke kartice (list 158-161), presliku plana otplate uz Ugovor o kreditu broj 03082 (list 162-164), presliku promjena kamatne stope za Ugovor broj: 03082 (list 165). Sud je također proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Branki Lukačević-Gregić iz TERRA Expert Consulting j.d.o.o. (list 179-184), kao i dokaz saslušanjem tužiteljice (list 210-211).

4. Sud nije proveo dokaz saslušanjem svjedoka s obzirom da je tuženik od navedenog dokaznog prijedloga odustao podneskom od 08. listopada 2024.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Između stranaka je nesporna je činjenica da je dana 20. listopada 2008. sklopljen među strankama ugovor o kreditu u valuti švicarskog franka, te da se radilo o kreditu s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom u skladu s Odlukom tuženika o kamatnim stopama kreditora. Isto tako nije sporno da je tijekom otplate kredita tečaj švicarskog franka rastao. Sporno je da li su ove promjene bile u skladu s odredbama zakona koji su uređivali pitanje zaštite potrošača odnosno potrošačkog kreditiranja, te da li su kao takve bile u skladu sa općim odredbama i načelima obveznog prava koje se tiče zasnivanja ovakve vrste obveza, odnosno posljedično tome da li se radi o ništavim odredbama. Nadalje je sporna i visina zahtjeva, odnosno razlika između više naplaćene kamate u odnosu na kamatu utvrđenu predmetnim ugovorom i otplatnim planom, kao i razlike između tečaja CHF na dan isplate ugovora u odnosu na tečaj na dan pojedinog plaćanja, kao i pitanje zastare.

7. Na pravni odnos stranaka primjenjuje se Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 96/03. – dalje: ZZP/03) i Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. – dalje: ZOO/05). uzimajući u obzir datum sklapanja ugovora.

8. Pritom prvenstveno valja istaknuti da se na konkretan odnos ne mogu primijeniti pravna shvaćanja iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 iz kolektivnog spora potrošača protiv banaka u odnosu na ugovore o kreditu vezanih uz CHF. Naime, upravo u odnosu na pravno pitanje primjene odluka iz kolektivnog spora u kojem je utvrđena ništetnost odredbi ugovora o kreditu u CHF, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u odluci Revd 2379/2021 od 1. lipnja 2021. zauzeo pravno shvaćanje da se na trgovačko društvo koje nije bilo stranka kolektivnog spora (a to je u konkretnom slučaju tuženik) ne mogu primjenjivati odluke iz tog spora, bez obzira je li suprotna stranka (tužitelj) trgovac ili potrošač.

9. Radi utvrđivanja okolnosti sklapanja ugovora sud je saslušao tužiteljicu iz čijeg iskaza proizlazi da je s tuženikom sklopila predmetni ugovor o kreditu radi kupnje osobnog vozila i to za svoje osobne potrebe. Navodi da joj nije nuđeno sklapanje ugovora u nekoj drugoj valuti te da nije imala mogućnost pregovaranja o pojedinim odredbama o kreditu već ju je dočekao već sastavljeni ugovor. Navodi da joj nisu bile odredbe ugovora jasne, uočljive i razumljive. Također navodi da ju je djelatnik tuženika uputio da može doći do promjene kamatne stope, ali da ona može biti mala. Navodi da je početna rata bila oko 400-450 kn, a kasnije je narasla na skoro do 1.000,00 kn mjesečno. Vozilo je bilo korišteno isključivo za osobne potrebe te nije vlasnica obrta niti trgovačkog društva, kao niti suprug. Navodi da je kredit otplatila.

10. Sud prihvaća navedeni iskaz jer ga ocjenjuje istinitim, uvjerljivim i logičnim. Iz iskaza proizlazi da je osobni automobil kupljen za osobne potrebe, te da je tužiteljici ponuđena mogućnost sklapanja samo predmetnog ugovora u valuti CHF, bez ikakvih posebnih upozorenja o njezinim rizicima. Također sud prihvaća da nije vođeno pregovaranje oko uvjeta kreditiranja, pa tako niti o odredbi kojom se plaćanje anuiteta veže uz tečaj CHF te o odredbi kojom je ugovorena promjenjiva kamatna stopa.

11. Ovdje se ističe da je tuženik odustao od saslušanja svojih djelatnika, te nije dostavio neki drugi dokaz na temelju kojeg bi se mogla eventualno utvrđivati okolnost da su vođeni razgovori i pregovori s djelatnicima tuženika o pojedinim odredbama Ugovora, već je uvjerljivo da je kod tuženika samo potpisan Ugovor, koji je bio unaprijed sastavljen po tužnikovim uvjetima.

12. Člankom 81. Zakona o zaštiti potrošača propisano je: (1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. (2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. (3) Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. (4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

13. Dakle, na tuženiku je teret dokazivanja da je s tužiteljicom pojedinačno pregovarao o odredbama Ugovora, a sve sukladno članku 81. stavak 4. Zakona o zaštiti potrošača.

14. Tuženik nije predložio niti jedan dokaz na okolnost da su vođeni pojedinačni pregovori, već iz iskaza tužiteljice proizlazi da ništa nije rečeno o rizičnosti valute CHF, iz čega onda slijedi da od strane tuženika nisu pružene potpune i jasne informaciju o rizicima ugovaranja kredita za vozilo vezanog uz tečaj CHF, niti o mogućnosti rasta tečaja u toj mjeri da značajno opterećuje plaćanja rate, te o mogućnosti povećanja kamatne stope. Osim toga, iz predmetnih odredbi Ugovora proizlazi da se radi o standardnoj stipulaciji ugovora, sastavljenoj unaprijed od strane tuženika, bez

mogućnosti bilo kakvog pregovaranja. Slijedom navedenoga, ovaj sud zaključuje da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornim odredbama Ugovora.

15. U okviru te ocjene, potrebno je, u skladu s člankom 81. stavkom 1. ZZP/03, ispitati moguće nepoštovanje načela savjesnosti i poštenja i postojanje eventualne značajne neravnoteže na štetu potrošača. Prilikom ocjene je li sporna ugovorna odredba poštena, sud je uz primjenu članka 83. ZZP/03 uzeo u obzir narav usluge na koju se ugovor odnosi (predmet ugovora) u vrijeme kad je ugovor sklopljen, sve popratne okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora i sve ostale odredbe tog ugovora. 19. Kada je riječ o pitanju je li poštovano načelo savjesnosti i poštenja iz članka 81. stavak 1. ZZP/03, odlučno je ocijeniti bi li tuženik, pod uvjetom da je na pošten i pravedan način poslovao, mogao razumno očekivati da bi predmetna ugovorna odredba bila prihvaćena se o njoj pojedinačno pregovaralo.

16. Direktivom 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. određeno je da zaštita potrošača od nepoštenih ugovornih odredbi ukazuje na podređen položaj potrošača jer nemaju mogućnost pregovaranja o općim uvjetima poslovanja banke. Prema presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. u predmetu broj C-26/13 navodi se da članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 (koji iz testa poštenosti isključuje odredbe koje definiraju glavni predmet ugovora i adekvatnost cijene, pod uvjetom da su izražene jasnim i razumljivim jezikom) treba tumačiti na način da ugovorna odredba potrošaču ne mora biti samo gramatički razumljiva.

17. Imajući u vidu da je prosječnom potrošaču u Republici Hrvatskoj pojam valutne klauzule poznat, jer je u Republici Hrvatskoj valutna klauzula dopuštena i često se koristi, za zaključiti da je prosječnom potrošaču iz tih odredaba bilo i jasno pa prema tome i razumljivo da iznos glavnice ovisi o tečaju švicarskog franka prema kuni.

18. Međutim, prema tumačenju članka 4. stavka 2. Direktive 93/13/EEZ od strane Suda Europske unije (u presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. u predmetu poslovni broj C-26/13), propuštanje davanja odgovarajućih informacija potrošačima u predugovornoj fazi čini ugovorne odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo nerazumljivima pa one podliježu testu poštenosti, u ovom postupku potrebno je utvrditi i činjenicu je li tuženik predočio tužiteljici informacije koje sadrže točne, nedvosmislene, jasne i razumljive kriterije, na temelju kojih bi prosječni potrošač, koji ne raspolaže stručnim znanjima i kojem je institut valutne klauzule poznat samo načelno, mogao razumjeti i predvidjeti ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima, kao i odredbi koje se tiče promjenjive kamatne stope.

19. Prosječni potrošač u Republici Hrvatskoj u vrijeme kad su sklapani ugovori koji sadrže odredbe koje su predmet ovog spora nije znao da je uz valutnu klauzulu u švicarskim francima vezan rizik „valute utočišta“ koji ne postoji kod valutne klauzule u eurima, pa tako nije znao niti da je, jer je to bitno za donošenje informirane odluke o sklapanju ugovora koji sadrži sporne odredbe, trebao biti o tome obaviješten. Zbog toga prosječnom potrošaču odredba kojom se rata kredita veže za valutu švicarski franak, iako mu je pojam valutne klauzule u osnovi jasan, nije razumljiva.

20. Budući da navedena odredbe prosječnom potrošaču nisu razumljive, imajući u vidu i da se o njima nije pojedinačno pregovaralo, ima mjesta ispitivanju njihove (ne)poštenosti, u smislu utvrđenja je li eventualni propust obavješćavanja bio počinjen u dobroj vjeri ili suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te je li sklapanjem ugovora čiji su sastavni dio odredbe o valutnoj klauzuli u CHF stvorena značajna neravnoteža između ugovornih strana na štetu potrošača.

21. Sustav zaštite potrošača uspostavljen Direktivom 93/13 temelji se na ideji da se potrošač, zbog činjenice da nije utjecao na sadržaj budućeg ugovora, nalazi u slabijem položaju u odnosu na trgovca, kako u pogledu pregovaračke snage, tako i u pogledu razine obaviještenosti i položaja koji vodi do pristanka na uvjete koje je prethodno sastavio trgovac kao poslovni subjekt bez mogućnosti utjecaja potrošača na njihov sadržaj (osobito u Presudi Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid, C-484/08, EU:C:2010:309, t. 27).

22. Priroda i specifičnosti valute švicarski nije poznata prosječnom potrošaču koji ne raspolaže stručnim znanjem, pa potrošač nije i ne može biti svjestan rizika kojeg preuzima. Stoga je i sama nerazumljivost ugovornih odredaba kojima se glavnica veže za CHF prema ocjeni ovog suda ozbiljan uzrok značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača i to protivno načelu savjesnosti i poštenja.

23. Neravnoteža između prava i obaveza stranaka ne nastaje ostvarenjem postojećeg rizika, niti prestaje pod utjecajem sniženja tečaja CHF, nego nastaje već samim sklapanjem ugovora koji sadrži predmetne ugovorne odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo, a kojima je pojedini potrošač taj rizik preuzeo na sebe, ne znajući za njega jer o tome nije bio informiran. I da tečaj CHF stvarno nije narastao, neravnoteža koja je prouzročena predmetnim ugovornim odredbama u tipskim formularnim ugovorima koje je sastavio tuženik, unaprijed, bez pojedinačnog pregovaranja, postojala bi. Neravnotežu nisu prouzročile ni promjena tečaja valute švicarski franak ni promjena kamatne stope, nego ugovorne odredbe.

24. Stoga je tužiteljici trebalo na temelju jasnih i razumljivih kriterija objasniti odredbu o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi kako bi bilo moguće predvidjeti posljedice koje iz toga ugovora proizlaze, a što podrazumijeva i predmetne odredbe ugovora o kojima nije bilo moguće pregovarati. S tim u vezi, radi se o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama između stranaka i to na štetu tužiteljice, jer načelo savjesnosti i poštenja općenito znači da su svi sudionici u postupku obveznih odnosa, kao u konkretnom slučaju, dužni međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obiju strana, vodeći pri tome računa o smislu i svrsi obveznih odnosa.

25. Tijekom postupka nije utvrđeno da je jasno i potpuno objašnjena odredba o valutnoj klauzuli zbog čega za potrošača nije bilo moguće predvidjeti posljedice ugovaranja takve odredbe.

26. Slijedom navedenoga, ovaj sud smatra da je ništetna točka 5.1.. Ugovora o kreditu prema kojoj je ugovorena mjesečna rata u valuti CHF plaćanjem u kunama na dan uplate. Naime, ovakvim uređenjem plaćanje se veže za tečaj, a da tužiteljica u trenutku sklapanja Ugovora nije bila u potpunosti informirana o mogućnosti promjene

toga tečaja i rizicima ugovaranja valutne klauzule. Stoga je sud navedeni dio zahtjeva tužiteljice koji se odnosi na utvrđenje ništetnosti valutne klauzule u cijelosti prihvatio kao u točki II. izreke ove presude.

27. Nadalje, tijekom postupka je utvrđeno da u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i tužiteljica kao potrošač, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili niti egzaktno parametre i metodu izračuna parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što također ima za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, sve na potencijalnu štetu tužiteljice kao potrošača. Time je tuženik postupio suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 96/03.) u razdoblju do 6. kolovoza 2007. i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09.) i to člancima 96. i 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, što dovodi do ništetnosti i toga dijela ugovora, odnosno točki 6.2. i 9.1. uvjeta Ugovora o kreditu, kako je i odlučeno u točki I. izreke ove presude.

28. Stoga, kako je ugovor dakle ništav u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula i način promjene kamatne stope, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nije imao pravo na naplatu svog potraživanja na temelju istih, slijedom čega je sukladno čl. 1111. ZOO-a tuženik dužan vratiti sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništavim. Dakle, tužiteljica ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa, i to razliku između iznosa kojeg je platio na temelju obračuna promjene tečaja CHF i iznosa obračunatog prema tečaju CHF u trenutku sklapanja Ugovora, te u odnosu na povećanje kamatnih stopa.

29. Slijedom svih izloženih razloga, ovaj sud prihvatio je stav tužiteljice da se radi o ništetnosti predmetnih dijelova odredaba Ugovora o kreditu i na okolnost utvrđivanja razlike tečaja valute te promjenjive kamatne stope izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Branki Lukačević-Gregić iz TERRA Expert Consulting j.d.o.o. iz čijeg nalaza i mišljenja od 21. lipnja 2025. proizlazi da početno ugovorena kamatna stopa u promatranom razdoblju trajanja kredita u CHF nije se povećavala te tužiteljica s osnova povećanja istih nema potraživanja. Tečajne razlike nastale uslijed povećanja tečaja CHF u odnosu na HRK, između iznosa mjesečnih neto kreditnih obroka obračunatih po tečaju CHF u odnosu na HRK na dan plaćanja i iznosa mjesečnih neto kreditnih obroka obračunatih po tečaju CHF u odnosu na HRK na dan isplate kredita (24.10.2008.g.), u razdoblju od početka otplate kredita (16.11.2008.g.) do konačne prijevremene otplate predmetnog kredita (15.02.2013.g.), iznose ukupno 2.388,43 EUR / 17.995,47 HRK i predstavljaju potraživanje tužiteljice. Iznosi po mjesecima te datumi dospijeća i plaćanja navedeni su u tablicama koje prileže nalazu i mišljenju vještaka.

30. Sud je predmetni nalaz i mišljenje vještaka Branke Lukačević-Gregić iz TERRA Expert Consulting j.d.o.o. prihvatio u cijelosti jer je isti sukladan s ostalim dokazima u spisu, te izrađen stručno, valjano obrazložen i u skladu s pravilima struke, uzevši u obzir da je vještak imao na uvid svu relevantnu dokumentaciju, te na koje stranke nisu imale nikakve primjedbe niti prigovore. Iz predmetnog nalaza i mišljenja sud je utvrdio visinu tužbenog zahtjeva.

31. U odnosu na prigovor zastare ističe se da je tužba podnesena 17. lipnja 2019. (utvrđeno uvidom u e-spis), pa kako zastarni rok kod restitucijskog zahtjeva počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora (pravno shvaćanje sa sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 30. siječnja 2020.) to valja uzeti u obzir trenutak pravomoćnosti predmetne presude, s obzirom na čl. 323. st. 1. ZOO-a, jer je istom odlučeno o pitanju ništetnosti konkretnih ugovornih odredaba i stoga zastarni rok nije protekao. Stoga je sud ocijenio prigovor zastare tuženika neosnovanim.

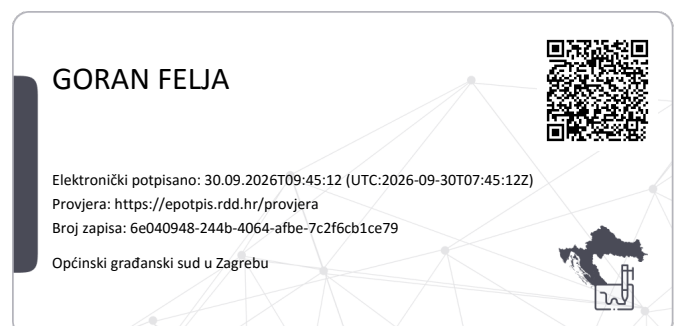
32. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice kojim zahtijeva da joj tuženik na ime razlike zbog ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli iznos od iznos od 2.388,43 eura, sa zateznim kamatama od dana plaćanja svakog pojedinog anuiteta do isplate te je primjenom odredbi čl. 1111. i 1115. ZOO-a odlučeno kao pod točkom III. izreke ove presude.

33. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka USRH, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - u daljnjem tekstu: ZPP). Sud je tužiteljici priznao trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake radnje te troškovnikom. Trošak se odnosi na sastav tužbe od 17. lipnja 2019. sukladno Tbr 7.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska od 27. lipnja 2025. sukladno Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 100 bodova, te za sudjelovanje na ročištima od 02. veljače 2022., 08. listopada 2024., 17. prosinca 2025. i 03. rujna 2026. sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 4x100 bodova što ukupno iznosi 600 bodova. Obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 Tarife navedeni trošak tužiteljice iznosi 1.200,00 eura što uvećano za 25% PDV-a sukladno Tbr. 46 Tarife iznosi 1.500,00 eura. Tužiteljici je valjalo priznati i trošak plaćenog predujma za financijsko vještačenje u ukupnom iznosu od 300,00 eura, pa ukupno dosuđeni trošak iznosi 1.800,00 eura, kako je i odlučeno pod točkom IV. izreke ove presude.

34. Sud nije prihvatio zahtjev tužiteljice za naknadom troška za sastav podnesaka od 01. veljače i 03. studenog 2022., te 08. listopada 2024. s obzirom da isti nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka, te za sastav žalbe od 27. ožujka 2023. s obzirom da tužiteljica s istom nije uspjela te za sudjelovanje na ročištu za objavu presude obzirom da isto nije potrebno za vođenje parnice (čl. 155. st. 1. ZPP-a) te obzirom da se presuda po objavi ističe na internetskoj stranici e-oglasna ploča suda te je uredno pozvane stranke mogu preuzeti i neposredno u sudu (čl. 335. st. 9. i 10. ZPP-a)..

U Zagrebu 30. rujna 2026.

Sudac:
Goran Felja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. Tužiteljici po pun. uz rješenje o pristojbi na presudu u iznosu od 143,88 eura
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-dde3a**

Kontrolni broj: **0b143-ab377-35ce5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.